

Benzinnel tüzet oltani

2018 szeptember 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Lügenpresse, azaz hazugságsajtó néven emlegetik a német állami médiumokat.

Frank-Walter Steinmeier, Németország szövetségi elnöke remekelt. A Chemnitz-i tüntetők ellen irányuló koncertre meghívta a Feine Sahne Fischfilet (Vajpuha Halfilé) nevű punk-rock együttest. Nem zavarta az sem, hogy már a fősodratú média is bocsánatot kért, és bevallotta, hogy túlreagálták a híreket. Volt ugyan pár részeg hűbörgő fiatal, de szó sincs „tomboló barna csürhéről”, ahogy a német média nevezte a tüntetőket.

Sőt az állami tévécsatorna, az ARD is bevallotta, hogy a karjukat Adolf Hitler köszöntésére emelő fiatalokat mutató képkockákat nem is Chemnitzben rögzítették, hanem azok egy régebbi tüntetés felvételei, egy másik városból. Ezután csodálkoznak, hogy már csak Lügenpresse, azaz hazugságsajtó néven emlegetik a német állami médiumokat? Nem kellene. Na, ezen akadjon ki Judith Sargentini, a német sajtóban uralkodó állapotok miatt, ne itt nálunk kritizálja a sajtószabadságot!

Na de kérem szépen, kenyér és cirkusz azért kell ám, szóval jött a punk-rock. Félő, hogy a szervezőknek annyi agya sem volt, mint egy marék lepkének, mivel az együttes egyik ütőszáma a Deutschland Verrecke! (Dögölj meg, Németország!) című dal. A zenének nem nevezhetők zaj mellé ilyen szövegeket énekelnek: „Az az álmom, hogy Németország bekrepáljon”, „Repüljön le a rendőrök sisakja, és verjük a gumibotjukat a pofájukba. Ma mindenki kap az arcára, Németország egy rakás trágya” – és így tovább.

Hát nem nagyszerű? Az áldozatot gyászoló családtagok, barátok, kollégák biztosan pont ezt érdemelték. Egy hazaáruló, dagadt punkot, aki felvesz egy Lonsdale-pólót, ami ráadásul a bűnfejek egyik kedvenc márkája. Most „csak” az Alles im Arsch (Minden el van k...va) című műremeket adták el. Igazán igényes, danke schön az élményért!

A német rendőrszakszervezet is döbbenetben állt az esemény előtt, mivel féltek, a banda fellépése csak olaj lesz a tűzre. A Németországot nyíltan gyalázó és erőszakot hirdető együttest még az Alkotmányvédelmi Hivatal is figyeli. Ezért nem is véletlen, hogy a koncerten csak úgy lobogtak az Antifa-zászlók. Nekik pedig ugye a Nie wieder - Deutschland!, azaz Soha többé Németországot! a szlogenjük. Nagyszerű ötlet a jobboldali radikálisok ellen bevetni a baloldali radikálisokat. Mintha csak benzinnel akarnák tüzet oltani.

Katrin Göring-Eckardt, a Zöldek frakcióvezetője persze örült a parádénak, és azt írta nekik Twitter-üzenetében: „Nagyok vagytok srácok, nem adhatjuk át az utcát a rasszista csürhének.” Na, ennél a mondatnál azért torpanjunk meg egy pillanatra! Miféle rasszista csürhe? A nemzet zászlaja helyett mindig a szívárványzászlót lobogtató, genderhívó elvtársunk netán azokról a gyászoló honfitársairól beszélt, akik a meggyilkolt áldozatok fotóival és gyertyákkal akartak csendben megemlékezni?

Az aljasul leszúrt 35 éves családapáról, a megkéselt 15 éves Miáról, az agyonszúrt 17 éves Mirelle-ről vagy a meggyalázott és megfojtott 19 éves orvostanhallgatóról, Mariáról, a karácsonyi gázolós merénylet tucatnyi halottjáról, a hazafelé menet megérszakolt és meggyilkolt negyvenéves berlini hölgyről.

Ez a tüntetés és a néma gyászmenet nekik szólt. Dolgos, becsületes német polgárok siratták szeretteiket és honfitársaikat. Persze a fősodratú liberális média azonnal náci hordákról regélt, akik szabályszerű embervadászatot folytattak Chemnitzben. „Barna csürhe”, ez volt az elmúlt hét legtöbbször leírt vagy kimondott főneve. Az sem zavarta a Lügenpressét, hogy még Szászország főügyésze is cáfolta a neonáci zavargások tényét és a migránsokra vadászó jobboldaliak rémtetteit. Jogosan, hiszen ilyenek nem is voltak.

Ám a Chemnitziek is kikeltek magukból, és hangosan, forgó kamerák előtt határolódtak el az ultrajobboldaltól: „Mi nem vagyunk nácik, hanem egyszerű, békés tüntetők, akik biztonságot szeretnénk a városunkban. Biztonságot magunknak, a gyermekeinknek és unokáinknak. Azt akarjuk, hogy toloncolják ki a külföldi bűnelkövetőket.” Ezek voltak a legradikálisabb mondatok.

Persze ez nem érdekelte a liberális sajtót, a Der Spiegel egyenesen fekete címlappal jelent meg, amelyen a „Sachsen”, Szászország felirat látható, ám az utolsó három betű gót betűkkel van szedve és barna színű. Ezzel azt akarták közölni, hogy a tartomány egy náci fészek.

„Németország szégyenfoltja”, „Szászország, ahol a gyűlölet kormányoz”, ilyen és hasonló jelzőket aggattak Chemnitzre és en bloc a szászokra. Szászországban egyébként rengeteg külföldi él, legtöbbjük még az NDK-s időkben költözött munkavállalóként a városba.

Magyarok, lengyelek, vietnamiak, angolaiak, mozambikiak, szírek élnek együtt békésen a német lakossággal. Az újraegyesítés után törökök is költöztek a városba, akik éttermeket nyitottak, kulinárisan gazdagították a várost, dolgozó emberek, becsületes adófizetők. Soha senki nem bántotta az ott élőkülönböztetéseket, mint ahogyan a külföldieket, mint ahogyan a költözőket elbárányozták.

Itt is, mint egész Európában, 2015 hozott komoly változást. A migránsok megérkezését követő eufória legkésőbb a kölni szilveszteri zaklatásokkal kezdett múlni. A befogadó és jólelkű német társadalom rádöbbenett, hogy a valódi menekültek csak egy kis részét teszik ki a beérkezetteknek. A magukat szírnek valló, dokumentumok nélkül érkező illegálisok százezrei Görögországból, Marokkóból, Líbiából, Tunéziából jönnek, biztonságos országokból, céljuk a segély megszerzése vagy a bűnözői karrier.

Az észak-afrikaiak nagyon hamar „bemutakoztak”. Szexuális bűncselekmények, drogkereskedelem és egy közel ezer tagot számláló autótolvaj-banda létrejötte nem tett jót Németországnak. A terrorcselekmények, mint a berlini gázolós merénylet, sokkolta az embereket.

Ez érthető, hiszen Németország egy biztonságos, barátságos hely volt, és a polgárok nem voltak arra felkészülve, hogy az iszlamista terror elérje őket is. Pedig ez történt. A közel-keletiek után megjelentek az afrikai bevándorlók is. Ők csak úgy jöttek, és a német politika már nem akart differenciálni, hogy háborús vagy gazdasági menekült-e a jövevény.

Az érkezők megkapták a segínyt, de nem volt koncepció, hogy miként fogják őket integrálni, oktatni és bevezetni a munkaerőpiacra. A jórészt nyugat-afrikai fiatalok megtöltötték a parkokat, és drogkereskedelemmel kezdtek el foglalkozni. Az integrációs és nyelvi kurzusok padjai nagyrészt üresen tátongtak.

Aki meg merté kérdőjelezni a féktelen migrációt, azt rögtön a rasszista és a náci jelzőkkel illették. Kérdéseknek vagy diskurzusnak Németországban nincs helye. A migráció egy jó és szükséges dolog, vitának helye pedig nincs, így szól a kormány álláspontja. Az ideológiai diktatúra elérte a felsőoktatási intézményeket is. Nyílt beszélgetések a vallásokról és a bevándorlásról már nem lehetségesek.

Diákok jelentettek fel egyetemi tanárokat, mivel vitafórumot szerveztek a radikális iszlámról és a társadalmi változásokról. Komoly akadémikusokat bélyegeztek meg mint idegengyűlölközőket.

A veszély pedig pont ebben rejlik. Ha a migrációt és a külföldi bűnözést kulturáltan megkérdőjelezzük vagy kritizáló embereket lenácizzák, nemcsak hogy a lelkükbe gázolnak, de várható, hogy ez a mantra hatni is fog, és előbb-utóbb meg fogják keresni a helyüket a politikai jobboldalon. A nagy pártok elkövették azt a hibát, hogy ostobának nevezték a politikájukat megkérdőjelező választókat. Tizenegymillió szavazót veszítettek ezzel.

Ennek nyertese pedig az Alternative für Deutschland (AfD) lett. Mostanra a párt Szászországban a második legerősebb politikai erővé nőtt ki magát. Az átlagpolgár úgy érzi, hogy a politikusok cserben hagyták, nem törődnek félelmével, jobban mondván magával mint az állam legkisebb egységével, az emberrel. Ezért új politikai utat keres magának, egy pártot, ahol komolyan veszik, beszélnek vele, meghallgatják. Ez pont ellentéte az uniós elefántcsonttorony-politikájának.

Nincs szomorúbb, mint amikor az emberek bizalma megrendül saját hazájukban, a politikában, a rendszemben, a sajtóban. Mit gondolhat egy német kisnyugdíjas vagy egy munkanélküli, de akár egy tisztas adófizető középosztálybeli, amikor azt olvassa, hogy már közel évi ötvenmilliárd euróba kerül Németországnak a migráció? Vagy mit gondolnak a diákok, amikor Angela Merkel arról beszélt, hogy a csak érettségivel rendelkező német fiatalok nem fognak munkát találni, mivel alulképzettek, pár mondattal később meg azt mondja, hogy szükség van a képzetlen migránsokra a munkaerőpiacon? Az analfabéta bevándorló kaphat munkát, egy középfokú végzettségű német meg nem? Ez nagyon nincs rendjén.

A kancellárnak volt más nagyszerű mondata is, például hogy egyes német városokban vannak már „no-go zónák”, és valamit tenni kellene. Hogy kinek, mit és hogyan? Erről már egy szó sem esett, tehát maradt minden a régiiben.

Jelen pillanatban szerencsére még nem lehet erős szélsőjobboldalról beszélni Németországban, ám ha a bevándorláspolitika és az abból adódó bűnözés ilyen irányban halad tovább, akkor csak idő kérdése, hogy valami erősen jobbra billenjen a fejekben.

A szerző? biztonságpolitikai szakértő?

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
